1. Ханаанский царь Арада, живущий к югу, услышав, что Израиль идет дорогою от Афарима, вступил в сражение с Израильтянами и несколько из них взял в плен.
УПО: І почув ханаанеянин, цар Араду, що сидів на полудні, що Ізраїль увійшов дорогою Атарім, і він став воювати з Ізраїлем, і взяв у нього до неволі полонених.
KJV: And when king Arad the Canaanite, which dwelt in the south, heard tell that Israel came by the way of the spies; then he fought against Israel, and took some of them prisoners.

2. И дал Израиль обет Господу, и сказал: если предашь народ сей в руки мои, то положу заклятие на города их.
УПО: І склав Ізраїль обітницю Господеві й сказав: Якщо справді даси Ти народ той у мою руку, то я вчиню їхні міста закляттям.
KJV: And Israel vowed a vow unto the LORD, and said, If thou wilt indeed deliver this people into my hand, then I will utterly destroy their cities.

3. Господь услышал голос Израиля и предал Хананеев в руки ему, и он положил заклятие на них и на города их и нарек имя месту тому: Хорма.
УПО: І вислухав Господь голос Ізраїлів, і дав йому ханаанеянина, і він учинив закляттям їх та їхні міста, і назвав ім'я тому міста: Хорма.
KJV: And the LORD hearkened to the voice of Israel, and delivered up the Canaanites; and they utterly destroyed them and their cities: and he called the name of the place Hormah.

4. От горы Ор отправились они путем Чермного моря, чтобы миновать землю Едома. И стал малодушествовать народ на пути,
УПО: І рушили вони з Гор-гори дорогою Червоного моря, щоб обійти едомський край. І підупала душа того народу в тій дорозі.
KJV: And they journeyed from mount Hor by the way of the Red sea, to compass the land of Edom: and the soul of the people was much discouraged because of the way.

5. и говорил народ против Бога и против Моисея: зачем вывели вы нас из Египта, чтоб умереть [нам] в пустыне, ибо [здесь] нет ни хлеба, ни воды, и душе нашей опротивела эта негодная пища.
УПО: І промовляв той народ проти Бога та проти Мойсея: Нащо ви вивели нас із Єгипту, щоб ми повмирали в пустині? Бож нема тут хліба й нема води, а душі нашій обридла ця непридатна їжа.
KJV: And the people spake against God, and against Moses, Wherefore have ye brought us up out of Egypt to die in the wilderness? for there is no bread, neither is there any water; and our

soul loatheth this light bread.

6. И послал Господь на народ ядовитых змеев, которые жалили народ, и умерло множество народа из [сынов] Израилевых.
УПО: І послав Господь на той народ зміїв сарафів, і вони кусали народ. І померло багато народу з Ізраїля.
KJV: And the LORD sent fiery serpents among the people, and they bit the people; and much people of Israel died.

7. И пришел народ к Моисею и сказал: согрешили мы, что говорили против Господа и против тебя; помолись Господу, чтоб Он удалил от нас змеев. И помолился Моисей о народе.
УПО: І прийшов народ до Мойсея та й сказав: Згрішили ми, бо говорили проти Господа та проти тебе. Молися до Господа, і нехай Він забере від нас цих зміїв. І молився Мойсей за народ.
KJV: Therefore the people came to Moses, and said, We have sinned, for we have spoken against the LORD, and against thee; pray unto the LORD, that he take away the serpents from us. And Moses prayed for the people.

8. И сказал Господь Моисею: сделай себе змея и выставь его на знамя, и ужаленный, взглянув на него, останется жив.
УПО: І сказав Господь до Мойсея: Зроби собі сарафа, і вистав його на жердині. І станеться, кожен покусаний, як погляне на нього, то буде жити.
KJV: And the LORD said unto Moses, Make thee a fiery serpent, and set it upon a pole: and it shall come to pass, that every one that is bitten, when he looketh upon it, shall live.

9. И сделал Моисей медного змея и выставил его на знамя, и когда змей ужалил человека, он, взглянув на медного змея, оставался жив.
УПО: І зробив Мойсей мідяного змія, і виставив його на жердині. І сталося, якщо змій покусав кого, то той дивився на мідяного змія і жив!
KJV: And Moses made a serpent of brass, and put it upon a pole, and it came to pass, that if a serpent had bitten any man, when he beheld the serpent of brass, he lived.

10. И отправились сыны Израилевы и остановились в Овофе;
УПО: І рушили Ізраїлеві сини, і таборували в Овоті.
KJV: And the children of Israel set forward, and pitched in Oboth.

11. и отправились из Овофа и остановились в Ийе-Авариме, в пустыне, что против Моава, к восходу солнца;
УПО: І рушили вони з Овоту, і таборували в Ійє-Гааварімі, на пустині, що перед Моавом, від сходу сонця.
KJV: And they journeyed from Oboth, and pitched at Ijeabarim, in the wilderness which is before Moab, toward the sunrising.

12. оттуда отправились, и остановились на долине Заред;
УПО: Звідти вони рушили, і таборували в долині Зереду.
KJV: From thence they removed, and pitched in the valley of Zared.

13. отправившись отсюда, остановились у той части Арнона в пустыне, которая течет вне пределов Аморрея, ибо Арнон граница Моава, между Моавом и Аморреем.
УПО: Звідти рушили й таборували на тім боці Арнону в пустині, що виходить із аморейської границі, бо Арнон границя Моаву між Моавом та амореянином.
KJV: From thence they removed, and pitched on the other side of Arnon, which is in the wilderness that cometh out of the coasts of the Amorites: for Arnon is the border of Moab, between Moab and the Amorites.

14. Потому и сказано в книге браней Господних:
УПО: Тому розповідається в Книжці воєн Господніх: Вагев у Суфі, і потоки Арнону,
KJV: Wherefore it is said in the book of the wars of the LORD, What he did in the Red sea, and in the brooks of Arnon,

15. Вагеб в Суфе и потоки Арнона, и верховье потоков, которое склоняется к Шебет-Ару и прилегает к пределам Моава.
УПО: і спад потоків, що збочив на місце Ару, і на моавську границю опертий.
KJV: And at the stream of the brooks that goeth down to the dwelling of Ar, and lieth upon the border of Moab.

16. Отсюда [отправились] к Беэр; это тот колодезь, о котором Господь сказал Моисею: собери народ, и дам им воды.
УПО: А звідти до Бееру. Це той Беер, що про нього сказав Господь до Мойсея: Збери народ, і нехай Я дам їм воду.
KJV: And from thence they went to Beer: that is the well whereof the LORD spake unto Moses, Gather the people together, and I will give them water.

17. Тогда воспел Израиль песнь сию: наполняйся, колодезь, пойте ему;
УПО: Тоді заспівав був Ізраїль цю пісню: Піднесися, кринице, співайте про неї!
KJV: Then Israel sang this song, Spring up, O well; sing ye unto it:

18. колодезь, который выкопали князья, вырыли вожди народа с законодателем жезлами своими. Из пустыни [отправились] в Матанну,
УПО: Криниця, вельможі копали її, її викопали народні достойники берлом, жезлами своїми. А з Мідбару до Маттани,
KJV: The princes digged the well, the nobles of the people digged it, by the direction of the lawgiver, with their staves. And from the wilderness they went to Mattanah:

19. из Матанны в Нагалиил, из Нагалиила в Вамоф,
УПО: а з Маттани до Нахаліїлу, а з Нахаліїлу до Бамоту,
KJV: And from Mattanah to Nahaliel: and from Nahaliel to Bamoth:

20. из Вамофа в Гай, который в земле Моава, на вершине [горы] Фасги, обращенной лицем к пустыне.
УПО: а з Бамоту до долини, що на моавському полі, у верхівки Пісґі, що звернена до пустині.
KJV: And from Bamoth in the valley, that is in the country of Moab, to the top of Pisgah, which looketh toward Jeshimon.

21. И послал Израиль послов к Сигону, царю Аморрейскому, чтобы сказать:
УПО: І послав Ізраїль послів до Сигона аморейського царя, говорячи:
KJV: And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, saying,

22. позволь мне пройти землею твоею; не будем заходить в поля и виноградники, не будем пить воды из колодезей [твоих], а пойдем путем царским, доколе не перейдем пределов твоих.
УПО: Нехай я перейду в твоїм краї! Ми не збочимо ні на поле, ні на виноградник, не будемо пити води з криниці, ми підемо царською дорогою, аж поки перейдемо землю твою.
KJV: Let me pass through thy land: we will not turn into the fields, or into the vineyards; we will not drink of the waters of the well: but we will go along by the king's high way, until we be past thy borders.

23. Но Сигон не позволил Израилю идти через свои пределы; и собрал Сигон весь народ свой и выступил против Израиля в пустыню, и дошел до Иаацы, и сразился с Израилем.
УПО: І не дав Сигон Ізраїлеві перейти в границі його. І зібрав Сигон увесь свій народ, та й вийшов навпроти Ізраїля на пустині, і прибув до Йогці, і воював з Ізраїлем.
KJV: And Sihon would not suffer Israel to pass through his border: but Sihon gathered all his people together, and went out against Israel into the wilderness: and he came to Jahaz, and fought against Israel.

24. И поразил его Израиль мечом и взял во владение землю его от Арнона до Иавока, до [пределов] Аммонитских, ибо крепок был предел Аммонитян;
УПО: І вдарив його Ізраїль вістрям меча, і посів край його від Арнону аж до Яббоку, аж до синів Аммону, бо Аз границя синів Аммону.
KJV: And Israel smote him with the edge of the sword, and possessed his land from Arnon unto Jabbok, even unto the children of Ammon: for the border of the children of Ammon was strong.

25. и взял Израиль все города сии, и жил Израиль во всех городах Аморрейских, в Есевоне и во всех зависящих от него;
УПО: І позабирав Ізраїль усі ті міста. І осів Ізраїль у всіх аморейських містах: у Хешбоні й по всіх залежних містах його.
KJV: And Israel took all these cities: and Israel dwelt in all the cities of the Amorites, in Heshbon, and in all the villages thereof.

26. ибо Есевон был город Сигона, царя Аморрейского, и он воевал с прежним царем Моавитским и взял из руки его всю землю его до Арнона.
УПО: Бо Хешбон місто Сигона, царя аморейського він; і він воював з першим моавським царем, і забрав увесь його край з його руки аж до Арнону.
KJV: For Heshbon was the city of Sihon the king of the Amorites, who had fought against the former king of Moab, and taken all his land out of his hand, even unto Arnon.

27. Потому говорят приточники: идите в Есевон, да устроят и утвердят город Сигона;
УПО: Тому й розповідають кобзарі: Підіть до Хешбону, нехай він збудується, і хай міцно поставиться місто Сигонове.
KJV: Wherefore they that speak in proverbs say, Come into Heshbon, let the city of Sihon be built and prepared:

28. ибо огонь вышел из Есевона, пламень из города Сигонова, и пожрал Ар-Моав и

владеющих высотами Арнона.
УПО: Бо вийшов огонь із Хешбону, а полум'я з міста Сигонового, він місто моавське пожер, володарів арнонських висот.
KJV: For there is a fire gone out of Heshbon, a flame from the city of Sihon: it hath consumed Ar of Moab, and the lords of the high places of Arnon.

29. Горе тебе, Моав! погиб ты, народ Хамоса! Разбежались сыновья его, и дочери его сделались пленницами Аморрейского царя Сигона;
УПО: Горе тобі, о Моаве, ти згинув, народе Кемошів! Він зробив був синів своїх утікачами, а дочок своїх дав у неволю Сигону, царю аморейському.
KJV: Woe to thee, Moab! thou art undone, O people of Chemosh: he hath given his sons that escaped, and his daughters, into captivity unto Sihon king of the Amorites.

30. мы поразили их стрелами; погиб Есевон до Дивона, мы опустошили их до Нофы, которая близ Медевы.
УПО: І розбили ми їх, згинув Хешбон до Дівону, і ми попустошили аж до Нофаху, що аж до Медви.
KJV: We have shot at them; Heshbon is perished even unto Dibon, and we have laid them waste even unto Nophah, which reacheth unto Medeba.

31. И жил Израиль в земле Аморрейской.
УПО: І Ізраїль осів в аморейському краї.
KJV: Thus Israel dwelt in the land of the Amorites.

32. И послал Моисей высмотреть Иазер, и взяли селения, зависящие от него, и прогнали Аморреев, которые в них были.
УПО: І послав Мойсей розвідати про Язера, і вони здобули його залежні міста, і заволоділи амореянином, що жив там.
KJV: And Moses sent to spy out Jaazer, and they took the villages thereof, and drove out the Amorites that were there.

33. И поворотили и пошли к Васану. И выступил против них Ог, царь Васанский, сам и весь народ его, на сражение к Едреи.
УПО: І повернулись вони, і пішли дорогою Башану. І вийшов Оґ, цар башанський, насупроти них, він та ввесь його народ, на війну до Едреї.
KJV: And they turned and went up by the way of Bashan: and Og the king of Bashan went out

against them, he, and all his people, to the battle at Edrei.

34. И сказал Господь Моисею: не бойся его, ибо Я предам его и весь народ его и всю землю его в руки твои, и поступишь с ним, как поступил с Сигоном, царем Аморрейским, который жил в Есевоне.
УПО: І сказав Господь до Мойсея: Не бійся його, бо в руку твою дав Я його й увесь народ його та край його, і зробиш йому, як зробив ти Сигону, цареві аморейському, що сидів у Хешбоні.
KJV: And the LORD said unto Moses, Fear him not: for I have delivered him into thy hand, and all his people, and his land; and thou shalt do to him as thou didst unto Sihon king of the Amorites, which dwelt at Heshbon.

35. И поразили они его и сынов его и весь народ его, так что ни одного не осталось, и овладели землею его.
УПО: І вони побили його й синів його та ввесь народ його, так що нікого не зосталося. І вони заволоділи краєм його.
KJV: So they smote him, and his sons, and all his people, until there was none left him alive: and they possessed his land.